

AFDELING
BESTUURSRECHTSPRAAK

Uitspraak met toepassing van artikel 8:54, eerste lid, van de Algemene wet
bestuursrecht op het hoger beroep van:

(hierna: de vreemdeling),
appellant,

tegen de uitspraak van de rechtbank 's-Gravenhage, nevenzittingsplaats
Groningen, (hierna: de rechtbank) van 22 maart 2010 in zaak nr. 10/8378 in
het geding tussen:

de vreemdeling

en

de minister van Justitie (hierna: de minister).

1. Procesverloop

Bij besluit van 3 maart 2010 is de vreemdeling in vreemdelingenbewaring gesteld. Dit besluit is aangehecht.

Bij uitspraak van 22 maart 2010, verzonden op 23 maart 2010, heeft de rechtbank het daartegen door de vreemdeling ingestelde beroep ongegrond verklaard en het verzoek om schadevergoeding afgewezen. Deze uitspraak is aangehecht.

Tegen deze uitspraak heeft de vreemdeling bij brief, bij de Raad van State binnengekomen op 30 maart 2010, hoger beroep ingesteld. Tevens heeft hij daarbij de Afdeling verzocht hem schadevergoeding toe te kennen. Deze brief is aangehecht.

De minister heeft een verweerschrift ingediend.

Vervolgens is het onderzoek gesloten.

2. Overwegingen

2.1. Hetgeen in het hoger-beroepschrift is aangevoerd en aan artikel 85, eerste en tweede lid, van de Vreemdelingenwet 2000 voldoet, kan niet tot vernietiging van de aangevallen uitspraak leiden. Omdat het aldus aangevoerde geen vragen opwerpt die in het belang van de rechtseenheid, de rechtsontwikkeling of de rechtsbescherming in algemene zin beantwoording behoeven, wordt, gelet op artikel 91, tweede lid, van deze wet, met dat oordeel volstaan.

2.2. Het hoger beroep is kennelijk ongegrond. De aangevallen uitspraak dient te worden bevestigd.

2.3. Het verzoek om schadevergoeding dient reeds hierom te worden afgewezen.

2.4. Voor een proceskostenveroordeling bestaat geen aanleiding.

3. Beslissing

De Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State

Recht doende in naam der Koningin:

- I. bevestigt de aangevallen uitspraak;
- II. wijst het verzoek om schadevergoeding af.

Aldus vastgesteld door mr. H. Troostwijk, lid van de enkelvoudige kamer, in tegenwoordigheid van mr. B. van Dokkum, ambtenaar van Staat.

w.g. Troostwijk
lid van de enkelvoudige kamer

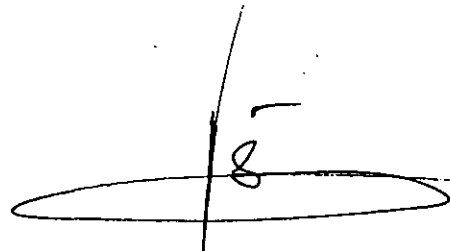
w.g. Van Dokkum
ambtenaar van Staat

Uitgesproken in het openbaar op 26 april 2010

480.

Verzonden: 26 april 2010

Voor eensluidend afschrift,
de secretaris van de Raad van State,

A handwritten signature in black ink, consisting of a large, stylized 'V' and 'S' intertwined, with a horizontal line below it.

mr. H.H.C. Visser

050 5875449

24
29

Postadres Postbus 588
9700AN GRONINGEN

• Groningen

Regio Groningen
Korpsonderdeel 1 Unit Vreemdelingenpolitie
Behandeld door B.G. Niemeijer
Telefoon 050 - 587 55 55
Fax 050 - 587 54 09
-nummer / Zaak / Zaak - 02/03/2010
Datum 03/03/2010
Onderwerp M110-A Maatregel van Bewaring

1003-051241	
05 MRT 2010	
S1024	
05/05	374
5/3	38V

Maatregel van Bewaring

Ik, ondergetekende,

Berend Geert Niemeijer, brigadier van het regionaal politiekorps Groningen, belast met het toezicht op vreemdelingen, tevens hulpofficier van justitie, leg met het oog op de uitzetting aan

de vreemdeling, zich noemende:

Achternaam :
 Voorna(a)m(en) :
 Geboortedatum :
 Geboorteplaats :
 Geboorteland : Sovjetunie
 Nationaliteit(en) : Georgië, Burger van
 Geslacht : mannelijk

de maatregel van bewaring op, zoals bedoeld in artikel 59, eerste lid, aanhef en onder a, van de Vreemdelingenwet 2000 (geen rechtmatig verblijf).

Deze maatregel wordt gevorderd door het belang van de openbare orde omdat er aanwijzingen zijn om te vermoeden dat betrokkene zich aan de uitzetting zal onttrekken, hetgeen blijkt uit het feit dat betrokkene

- Niet beschikt over een identiteitspapier als bedoeld in artikel 4.21 van het vreemdelingenbesluit 2000
- Geen vaste woon- /verblijfplaats heeft
- Geen middelen van bestaan.

De maatregel is opgelegd:

Plaats : Groningen
 Datum : 03/03/2010
 Tijd : 22:35 uur.

050 5875449

~~minister~~
De Staatssecretaris van Justitie,
namens de ~~Staatssecretaris, minister~~
de hulpofficier van justitie,
de brigadier,
B.G. Niemeijer

Handtekening

Een afschrift van deze maatregel is onmiddellijk aan de vreemdeling uitgereikt.

Beroep tegen deze maatregel kan schriftelijk worden ingesteld bij de rechtbank te 's-Gravenhage, Centraal Intakebureau Vreemdelingenzaken te Haarlem, faxnummer 023 - 512 6736. Hierbij dient gebruik te worden gemaakt van het model beroepschrift, zie 'www.rechtspraak.nl'.

"Het Raadskwartier**AFSCHRIFT****PRODUCTIE****uitspraak****RECHTBANK 'S-GRAVENHAGE**

Nevenzittingsplaats Groningen
Sector Bestuursrecht
Vreemdelingenkamer

Zaaknummer: Awb 10/8378

Uitspraak op het beroep tegen de maatregel van bewaring op grond van artikel 59 van de Vreemdelingenwet 2000 (hierna: Vw 2000), toegepast ten aanzien van de vreemdeling genaamd, althans zich noemende:

geboren op
van Burger van Georgia
V-nummer
eiser,
gemachtigde: mr. H. Postma, advocaat te Groningen.

1. Ontstaan en loop van het geschil

1.1. De Minister van Justitie, voorheen de Staatssecretaris van Justitie, hierna verweerder, heeft op 3 maart 2010 aan eiser de maatregel van bewaring opgelegd op grond van artikel 59, eerste lid, aanhef en onder a, Vw 2000. De maatregel is op 4 maart 2010 omgezet naar de maatregel van bewaring op grond van artikel 59, eerste lid, aanhef en onder b, Vw 2000.

1.2. Eiser heeft hier tegen op 4 maart 2010 beroep ingesteld bij de rechtbank. Het beroep strekt tevens tot een verzoek om toekenning van schadevergoeding.

1.3. Verweerder heeft de op de zaak betrekking hebbende stukken aan de rechtbank en aan de gemachtigde van eiser toegezonden.

1.4. Het beroep is behandeld ter openbare zitting van de rechtbank van 15 maart 2010. Eiser is aldaar in persoon verschenen, bijgestaan door zijn gemachtigde. Voor verweerder is als gemachtigde verschenen mr. K. Ides. Het onderzoek is ter zitting gesloten.

2. Rechtsoverwegingen

2.1. In deze procedure dient op grond van de beroepsgronden te worden beoordeeld of de maatregel van bewaring niet in strijd is met de wet en of de maatregel bij afweging van alle daarbij betrokken belangen in redelijkheid gerechtvaardigd is.

2.2. Eiser stelt zich op het standpunt dat de staandehouding onrechtmatig heeft plaatsgevonden, aangezien er gelet op het proces-verbaal van bevindingen van 3 maart 2010 geen sprake is van een naar objectieve maatstaven gemeten redelijk vermoeden van illegaal verblijf. Eiser is op grond van zijn gedrag staande gehouden. Door deze handelwijze is naar de opvatting van eiser de bewaring van meet af aan onrechtmatig. De belangen van eiser om in vrijheid te worden gesteld dienen zwaarder te wegen dan de belangen van verweerder bij

Zaaknummer: Awb 10/8378

blad 2

het voortduren van de maatregel.

2.3. Verweerder stelt zich op het standpunt dat uit dit proces-verbaal van bevindingen blijkt dat eiser in het kader van de uitoefening van de algemene politietaken is staande gehouden. De wijze van staandehouding heeft volgens verweerder niet onrechtmatig plaatsgevonden. In genoemd proces-verbaal wordt niet gesproken over illegaal verblijf. In dit verband heeft verweerder verwezen naar uitspraken van de Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State (AbRS) van 26 juli 2001, LJN AD6144 en 14 maart 2007, LJN BA1226.

2.4. De rechtbank overweegt als volgt. In het op ambtseed opgemaakte en getekende proces-verbaal van bevindingen van 3 maart 2010 staat - kort samengevat - het volgende. Op 3 maart 2010 waren verbalisanten belast met de toezicht in de binnenstad van Groningen. Bij dit onderzoek zagen zij aan het Gedempte Zuiderdiep te Groningen ter hoogte van perceel 65, een man staan die de kenmerken had van een drugsgebruiker. Zij zagen dat naast deze man nog twee andere mannen stonden met een Oost-Europees uiterlijk. De verbalisanten zagen dat door de mannen iets aan elkaar werd overgegeven, maar door de afstand konden zij niet zien wat er werd overgegeven. De verbalisanten zagen dat er opeens nog een vierde man bij de mannen kwam staan. Na de mannen enige tijd te hebben gevolgd zagen de verbalisanten dat de mannen naar het centrum liepen en zich voor verschillende winkels van Telfort, Vodafone en de Primafoon, ophielden. De verbalisanten, die dit verdacht vonden, besloten vervolgens de mannen in de gaten te houden. De mannen liepen vervolgens in de richting van het station waar zij zich bij meerdere bushokjes ophielden. De verbalisanten besloten om de mannen naar aanleiding van hun gedrag staande te houden. Opeens gingen de mannen er rennend vandoor, maar zij kon worden ingehaald. Vervolgens zijn de mannen staande gehouden. Tijdens de staandehouding konden de mannen, waaronder eiser, geen geldig legitimatiebewijs aan de verbalisanten tonen. Uit een controle in het vreemdelingenstelsel bleek dat eiser als verblijfsstatus onrechtmatig verblijf te hebben. Na afronding van het onderzoek is eiser vanwege een redelijk vermoeden van illegaal verblijf, naar objectieve maatstaven gemeten, in het kader van de Vw 2000 staande gehouden, en na overbrenging en ophouding en na verhoor op 3 maart 2010 aansluitend op grond van artikel 59, eerste lid, aanhef en onder a, Vw 2000 in bewaring gesteld.

2.5. Zoals uit vaste jurisprudentie van de AbRS blijkt, is het niet aan de rechter in vreemdelingenzaken te oordelen over de aanwending van andere dan bij of krachtens de Vw 2000 toegekende bevoegdheden. Slechts indien de onrechtmatigheid van de aanwending van zodanige bevoegdheden door een daartoe bevoegde rechter is vastgesteld, kan de vreemdelingenrechter zich gesteld zien voor de vraag naar de gevolgen daarvan voor de rechtmatigheid van de inbewaringstelling. Voorts is naar vaste jurisprudentie van de AbRS (uitspraak van 10 maart 2005, LJN AT2574) voor de vaststelling of sprake is van staandehouding krachtens de Vw 2000 van belang dat in het desbetreffend proces-verbaal niet slechts melding wordt gemaakt van de grond van aanhouding, maar tevens inzicht wordt verschaft in de omstandigheden en de redenen die aanleiding hebben gegeven tot de staandehouding.

2.6. Uit het proces-verbaal van bevindingen, zoals hiervoor onder 2.4. weergegeven, blijkt naar het oordeel van de rechtbank genoegzaam dat de eerste staandehouding heeft plaatsgevonden in het kader van de uitvoering van de algemene politietaken en niet in het kader van de uitoefening van de bij of krachtens de Vw 2000 toegekende bevoegdheden. Het stond de verbalisanten in de gegeven omstandigheden vrij in het kader van hun algemene politietaken eiser aan te spreken en hem te vragen naar zijn legitimatiebewijs. In voormeld

Zaaknummer: Awb 10/8378

blad 3

proces-verbaal is, anders dan eiser kennelijk meent, op voldoende inzichtelijke wijze weergegeven, welke omstandigheden en redenen aanleiding hebben gegeven tot de eerste staandehouding van eiser. De gegevens die de verbalisanten ter beschikking stonden rechtvaardigen het, naar objectieve maatstaven gemeten, redelijk vermoeden van illegaal verblijf op grond waarvan eiser op grond van artikel 50, eerste lid, Vw 2000 kon worden staande gehouden.

2.7. De rechtbank is dan ook van oordeel dat de procedure leidend tot en de wijze van tenuitvoerlegging van de maatregel van bewaring in overeenstemming zijn met de wet. De bewaring is derhalve niet op die grond onrechtmatig.

2.8. In de maatregel heeft verweerder het vermoeden van onttrekking aan de uitzetting gebaseerd op de omstandigheden dat eiser niet beschikt over een identiteitspapier als bedoeld in artikel 4.21 van het Vreemdelingenbesluit 2000, geen vaste woon- of verblijfplaats heeft en niet beschikt over voldoende middelen van bestaan. Deze gronden zijn door eiser niet bestreden.

2.9. Eiser stelt zich voorts op het standpunt dat hij zijn asielpcedure in het aanmeldcentrum kan afwachten, en dat verweerder met een lichter middel had kunnen volstaan.

2.10. Volgens paragraaf A6/5.3.3.6 van de Vreemdelingencirculaire 2000 (Vc 2000) is het mogelijk om een Dublinclaimant op grond van artikel 59, eerste lid, Vw 2000 in bewaring te stellen. Voor de toepassing van deze bewaringsgrond is het noodzakelijk dat er een belangenafweging plaatsvindt. Bij overname- en terugnameverzoeken is de belangenafweging in beginsel al gegeven, nu de betrokken vreemdeling reeds eerder is vertrokken uit een lidstaat zonder af te wachten welke lidstaat nu verantwoordelijk is voor de behandeling van zijn asielverzoek (overname) dan wel uit de lidstaat is vertrokken die zich reeds verantwoordelijk had verklaard voor de behandeling van zijn asielverzoek (terugname). Het gegeven dat er gevaar bestaat dat de vreemdeling zich zal onttrekken aan het toezicht voordat de overdracht geëffectueerd kan worden, is dus in beginsel altijd aanwezig bij Dublinclaimanten.

2.11. Uit de omstandigheden dat, zoals verweerder ter zitting heeft aangegeven, eiser bij de autoriteiten van Polen kan worden geclaimd en dat in dat kader op 5 maart 2010 het Dublin-claimverzoek naar het Bureau Dublin is verstuurd, dat op grond van paragraaf A6/5.3.3.6 Vc 2000 bij Dublinclaimanten de belangenafweging in beginsel gegeven is, dat eiser in het gehoor van 3 maart 2010 heeft aangegeven liever niet terug te willen naar Polen, heeft verweerder mogen afleiden dat de vrees bestaat dat eiser zich aan het toezicht zal onttrekken. Daarbij betreft de rechtbank nog dat de regiovoerder van de Dienst Terugkeer en Vertrek op 9 maart 2010 een vertrekgesprek met eiser heeft gevoerd. Uit het daarvan opgemaakte verslag van het vertrekgesprek blijkt dat eiser stelt niet terug te kunnen keren naar Polen omdat hij daar vrees voor bloedwraak. Onder deze omstandigheden, in samenhang met de overige aan de maatregel ten grondslag gelegde gronden, heeft verweerder zich naar het oordeel van de rechtbank in redelijkheid op het standpunt kunnen stellen dat de openbare orde de inbewaringstelling vordert en dat een lichter middel niet is aangewezen. De stelling van eiser dat hij de behandeling van zijn asielaanvraag in het aanmeldcentrum moet kunnen afwachten, is geen grond om anders te oordelen, nu eiser zijn standpunt niet, althans onvoldoende heeft onderbouwd.

Zaaknummer: Awb 10/8378

blad 4

2.12. Naar het oordeel van de rechtbank is de maatregel bij afweging van alle daarbij betrokken belangen in redelijkheid gerechtvaardigd.

2.13. Gelet op het voorgaande is het beroep ongegrond en bestaat geen aanleiding om schadevergoeding toe te kennen.

3. Beslissing

De rechtbank

- verklaart het beroep ongegrond;
- wijst het verzoek om schadevergoeding af.

Aldus gegeven door mr. G. Laman en in het openbaar uitgesproken in tegenwoordigheid van mr. M.H. Bolhuis als griffier op 22 maart 2010.

Griffier

Rechter

Tegen deze uitspraak kunnen partijen binnen een week na de datum van verzending van deze uitspraak hoger beroep instellen bij de Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State (postbus 16113, 2500 BC te 's-Gravenhage) onder vermelding van 'Hoger beroep vreemdelingenzaken'. Ingevolge artikel 85 Vw 2000 dient het beroepschrift één of meer grieven tegen de uitspraak te bevatten. Artikel 6:6 van de Algemene wet bestuursrecht is niet van toepassing.

Afschrift verzonden: 23 MRT 2010

RAAD VAN STATE	
INGEKOMEN	
30 MRT 2010	
ZAKEN:	30083
DEEL:	V3
BEHANDELD: DD:	PAR:

Raad van State
 Afdeling bestuursrechtspraak
 Hoger beroep vreemdelingenzaken
 Postbus 20019
 2500 EA 's-Gravenhage

Per gewone post en per telex: 070 - 365 13 80

Korreweg 66
 9715 AD Groningen
 Postbus 1010
 9701 BA Groningen

T 050 - 57 57 850
 F 050 - 57 72 288

E info@hetraadskwartier.nl
 I www.hetraadskwartier.nl

Secretariaat:
 mw. J. Springelkamp
 mw. P. Idskes

Advocaten
 mw. mr. J.M.J. Lubbers*
 mw. mr. M. Haanstra
 mw. mr. P.A.J. Mulders
 mw. mr. H. Postma

* lid vFAS

HOGER BEROEPSCHRIFT

Datum : 30 maart 2010
 Inzake :
 Geboren :
 Nationaliteit : Georgische
 Awb nummer : 10/8378
 V-nummer :

Hoogedelachtbaar college,

Door deze en derhalve tijdig stelt ondergetekende, advocaat, mw. mr. H. Postma, kantoorhoudende te (9715 AD) Groningen, aan de Korreweg 66, die verklaart daartoe bepaaldelijk te zijn gevolmachtigd door , momenteel gedetineerd in het Detentiecentrum te Dordrecht (Kerkestraat 23, 3313 LC), hierna te noemen "appellant", die voor deze zaak woonplaats kiest op het kantoor van zijn advocaat, hoger beroep in tegen de uitspraak van de rechtbank 's-Gravenhage, nevenzittingsplaats Groningen, d.d. 22 maart 2010, Awb 10/8378, waarvan afschrift verzonden op 23 maart 2010, waarbij de rechtbank het dezerzijds ingestelde beroep tegen de maatregel van vreemdelingenbewaring ongegrond heeft verklaard en het verzoek om schadevergoeding heeft afgewezen. Een afschrift van de aangevallen uitspraak wordt hierbij overgelegd (productie 1).

Appellant kan zich met voornoemde uitspraak niet verenigen. Het hoger beroep wordt onderbouwd met de navolgende grief.

Grief: ten onrechte heeft de rechtbank geoordeeld dat uit het proces-verbaal van bevindingen van 3 maart 2010 genoegzaam blijkt dat de eerste staandehouding heeft plaatsgevonden in het kader van de uitvoering van de algemene politietaken en niet in het kader van de uitoefening van de bij of krachtens de Vw 2000 toegekende bevoegdheden. Hiermee is het oordeel van de rechtbank, dat de procedure leidend tot de maatregel van bewaring in overeenstemming is met de wet en de bewaring niet onrechtmatig is, onjuist.

De rechtsoverwegingen 2.4, 2.5, 2.6 en 2.7 zijn in dezen relevant.

In rechtsoverweging 2.6 overweegt de rechtbank: *'Uit het proces-verbaal van bevindingen, zoals hiervoor onder 2.4 weergegeven, blijkt naar het oordeel van de rechtbank genoegzaam dat de eerste staandehouding heeft plaatsgevonden in het kader van de uitvoering van de algemene politietaken en*

niet in het kader van de uitoefening van de bij of krachtens de Vw 2000 toegekende bevoegdheden. Het stond verballisanten in de gegeven omstandigheden vrij in het kader van hun algemene politietaken eiser aan te spreken en hem te vragen naar zijn legitimatiebewijs. In voormeld proces-verbaal is, anders dan eiser kennelijk meent, op voldoende inzichtelijke wijze weergegeven, welke omstandigheden en redenen aanleiding hebben gegeven tot de eerste staandehouding van eiser. De gegevens die de verballisanten ter beschikking stonden rechtvaardigen het, naar objectieve maatstaven gemeten, redelijk vermoeden van illegaal verblijf op grond waarvan eiser op grond van artikel 50, eerste lid, Vw 2000 kon worden staande gehouden.'

Rechtsoverweging 2.7 luidt: *'De rechtbank is dan ook van oordeel dat de procedure leidend tot en de wijze van tenuitvoerlegging van de maatregel van bewaring in overeenstemming zijn met de wet. De bewaring is derhalve niet op die grond onrechtmatig.'*

Toelichting

Vooropgesteld zij dat het proces-verbaal van bevindingen van 3 maart 2010 niet vermeldt dat de eerste staandehouding heeft plaatsgevonden in het kader van de uitvoering van de algemene politietaken. In het proces-verbaal staat, voor zover thans van belang, het volgende: *'Wij, verballisanten, besloten om de mannen naar aanleiding van hun gedrag staande te houden (...) Tijdens de staande houding kon blijken dat de mannen geen geldig legitimatiebewijs konden tonen. Drie mannen hadden alleen een papier bij zich om asiël aan te vragen. Hierop zijn de mannen staande gehouden voor de vreemdelingenwetgeving.'* Op grond van welke politietask (krachtens de Politiewet) althans in welk kader controle door de verballisanten heeft plaatsgevonden is volstrekt onduidelijk. Er was geen enkele gerechtvaardigde aanleiding, anders dan ingegeven door discriminatoire vooroordelen, om appellant staande te houden en hem te vragen naar een geldig legitimatiebewijs. Immers, wat de verballisanten omschrijven als *'hun gedrag'* werd ingekleurd door hun idee over mannen die zwarte jassen droegen, een Oost-Europees uiterlijk hadden, een onnatuurlijke route liepen, veel belangstelling hadden voor telecom zaken en door hun notie dat *'dit soort mannen met name afkomstig uit de Oostbloklanden zich veelal bezighouden met winkeldiefstallen, drugsgerelateerde zaken en skim praktijken.'* De rechtbank heeft dit miskend.

Voor zover het in casu gaat over de (on)rechtmatigheid van de aanwending van de in het kader van de algemene politietask toegekende bevoegdheden, waarover de vreemdelingenrechter naar het oordeel van uw Afdeling geen oordeel mag geven, is de toetsing door de vreemdelingenrechter niet afdoende om te voldoen aan de eisen van artikel 5 EVRM. Volgens het EHRM in Straatsburg is goede trouw aan de zijde van de autoriteiten één van de voorwaarden voor een rechtmatige detentie op grond van artikel 5, lid 1, onder f, EVRM (zie Saadi tegen VK, 29 januari 2008, JV 2009/104, par. 89 en 77 en Conka tegen België, 5 februari 2002, JV 2002/117). Hieruit volgt dat, wanneer zou blijken dat strafvorderlijke bevoegdheden of bevoegdheden toegekend in het kader van openbare ordehandhaving worden aangewend om zodoende feitelijk vreemdelingentoezicht te kunnen uitoefenen, de bewaring onrechtmatig zou zijn onder artikel 5 lid 1 EVRM. Nu in lang niet alle gevallen de toegang tot een andere rechter gegarandeerd is, en zeker niet binnen de termijn die wordt genoemd in artikel 5 lid 4 EVRM, zou de vreemdelingenrechter (bewaringsrechter) zich op grond van die bepaling ook een oordeel moeten kunnen vormen over de vraag of die 'andere' bevoegdheden onheus zijn aangewend.

Mitsdien heeft de rechtbank ten onrechte geoordeeld dat de procedure leidend tot de inbewaringstelling van appellant in overeenstemming is met de wet en dat de inbewaringstelling niet op die grond onrechtmatig is.

Conclusie

De rechtbank had gelet op het vorenstaande de inbewaringstelling als onrechtmatig dienen te beoordelen en tot opheffing dienen te bevelen.

Ik verzoek u dan ook dit hoger beroep gegrond te verklaren, de aangevallen uitspraak te vernietigen, alsnog te bepalen dat de bewaring vanaf de eerste dag onrechtmatig is geweest en verweerder te gelasten de bewaring op te heffen.

Daarnaast wordt verzocht een schadevergoeding aan appellant toe te kennen vanaf de dag van de inbewaringstelling, 3 maart 2010, tot de dag van de invrijheidstelling.

Met het verzoek verweerder te veroordelen in de kosten van deze procedure.

Verzocht wordt tevens ten behoeve van de gemachtigde een last tot toevoeging af te geven.

Hoogachtend,

H Postma

Productie 1: afschrift aangevallen uitspraak

Afschrift dezes wordt gelijktijdig verzonden naar verweerder